

»Stålvilje, oceanvilje, rumvilje. Din?«

Sally Bauer svømmede over Den Engelske Kanal i 1939.

ANMELDELSE / 19.08.20

Sara Stridsbergs debutroman 'Happy Sally' kredser om det smertelige ved at vælge sig selv til.

Sigrid Kraglund Adamsson

Romanen *Happy Sally* følger to svømmende kvinder. Den ene er den virkelige figur, Sally Bauer, hvis liv Sara Stridsberg digter frit over. Bauer fik sit internationale gennembrud som svømmer, da hun krydsede Den Engelske Kanal i 1939.

Den anden svømmer er Ellen, der med Sally som forbillede forsøger at krydse Kanalen i 1983. Romanen fortælles i lange stræk af Ellens datter, som betragter sin mor og spørger: Hvad er forskellen på drømme og uovervindelig vilje? »Stålvilje, oceanvilje, rumvilje. Din?«

I den karakteristiske stridsbergske stil ved vi hele tiden, hvad der vil ske i romanen. Hvem der vil lykkes, og hvem der vil fejle. Hvor Ellens skæbne er på vej hen. Derfor findes romanens spænding i karakterernes inderste dilemmaer, som sitrer i kødet og giver genlyd, længe efter, man har lagt romanen fra sig.

Det minder om Marguerite Duras' indædthed, gentagelserne i sproget, der synes at komme fra en grundlæggende ubeslutsomhed langt nede under hverdagens fremadskridende tid. Også derfor er havet, vandet, bølgerne så stærkt et billede, dets ufattelige kraft

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

☐

Statistik

☐

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik

gøre det, Ellen ikke kan. Sally, der er kærester med en kvinde og så kærester med en mand, og som i sin fiktive dagbog konkluderer, da hun har fået en abort for at kunne svømme videre, og en læge fortæller hende, at fosteret var en dreng:

»Han skulle bare vide, at intet kunne berøre mig mindre, nu hvor denne fremmede endelig var ude af min krop. Dreng eller ej, uvelkommen var han.« Imod Sallys jernvilje lyder Ellens oceanvilje, indre mørke og kærlighed til, men også dybe modvilje over for sine børn, som en kompleks og uløselig apati, når hun skriver i sin dagbog:

»Da I var små, var I som flagermus, der sugede blodet ud af mig. Jeg havde altid for lidt mælk, og brystvorterne holdt aldrig op med at bløde.«

Sally og Ellen er næsten ens, men Sally er *Happy*, og Ellen er ikke. Igen og igen kredser romanen om det smertelige ved at vælge sig selv til, og hvorfor Ellen kan gå i stykker af det. Og så er der den smilende, lykkelige Viktor, som elsker sin kone og sine børn, men som også ønsker sig, at hans kones drøm mislykkes:

»Jeg hader hele den her rejse, det ved han udmærket, men alligevel bliver han ved med at smile til mig. Dette lyse smil, hvis bare han fortsætter med at smile, sker der ikke noget, jeg ved, at det er sådan, han tænker,« skriver Ellen i sin dagbog. Viktor, der beroliger sine børn med noget, han ikke vil indse, er løgn: »I behøver ikke bekymre jer. En svømmer drukner ikke. En svømmer overgiver sig ikke. Ellen kommer tilbage. Mødre kommer altid tilbage.«

Viktor vil have det hele. Sine egne drømme opfyldt, men også en kvinde med jernvilje, som også er en god mor for hans børn. Viktor tror, man kan få det hele. Den eneste i romanen, der ved, at det kan ingen, er den ulykkelige Ellen.

FAKTA

Sara Stridsberg, *Happy Sally*,
Grif. Oversat fra svensk af
Ellen Boen.

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbyder og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

☐

Statistik

☐

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik